

My hosti všeci sme z toho potěšení,
Že Jozef Hrbáček svého syna žení.

Budiž také z toho Bohu věčná chvála,
Že Martin Kocúrek svoju céru vdává.

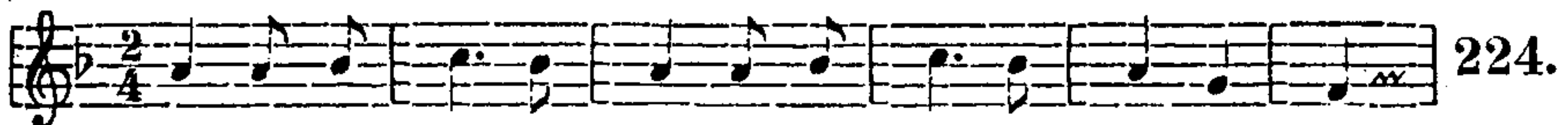
Neboj sa, nevěsto, u Hrbáčků hladu,
Majú tam zahradu a v ní kozí bradu.

Neboj sa, nevěsto, že ťa bude bítat,
Kúpí ti kočárek, bude ťa vozívat.

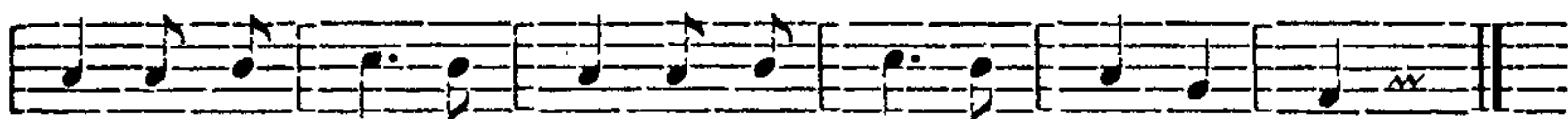
Kúpí ti kočárek pěkný malovaný,
Bude ťa vozívat bílymi kozami.

Ze Zděchova.

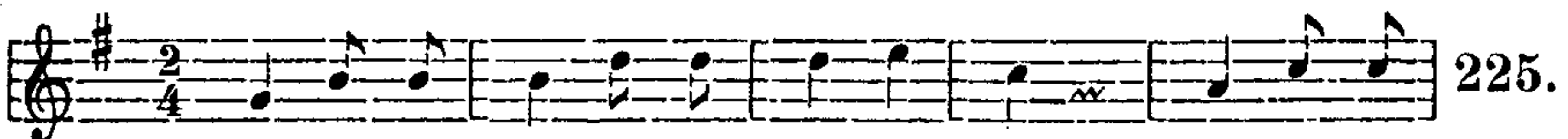
Když nevěstu čepí.

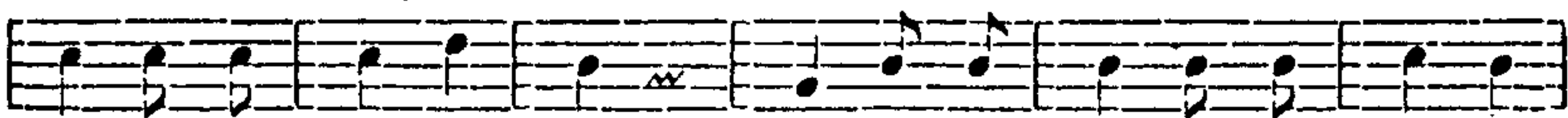
Ej do - lů, do - lů, ty můj vě - neč - ku ze - le - ný,

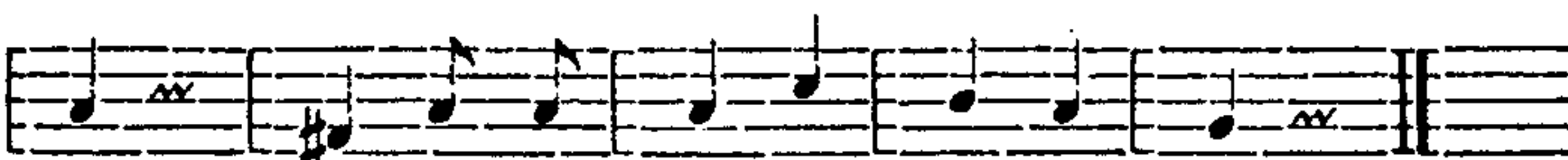
ne - bu - deš ví - ce na méj hla - věn - ce no - se - ný.

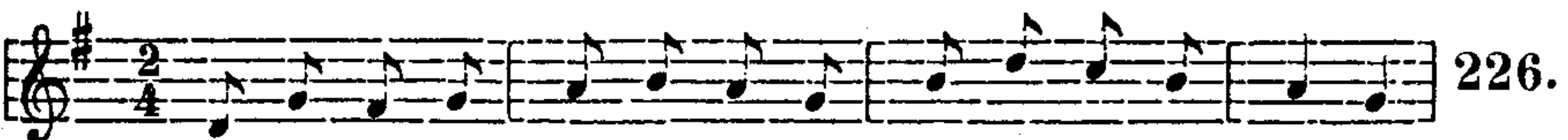
Ne - dr - koc, A - nič - ko, ne - dr - koc, do - sta - neš

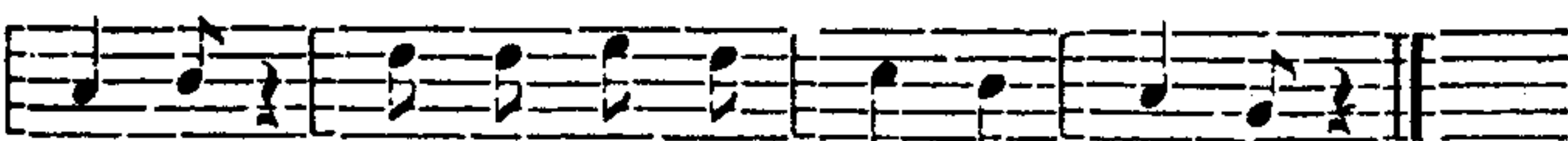
če - pe - ček aj vr - koč. Proč bych ja druž - ič - ky dr - ča -

ľa šak sem to led - vá doč - ka - ľa.

Na do - li - ně v ja - vo - ři - ně, na do - li - ně v ja - vo -

ři - ně le - ží Jan - ko v rozma - rý - ně.

Leží, leží zabitý
Rozmarýnem přikrytý.

Lekař nemá takéj masti,
Co by zhóil ty bolesti.

Kdo ho zabil, nech ho hoi,
Povezem ho k lekařovi.

A má miľá má takú masť,
Co zahoi o jeden ráz.